

JENNIFER L. HOLM & MATTHEW HOLM



# BRUGPIEPER

GEHEIMEN UIT HET KLUISJE



Geen kunst aan!



**BRUGPIEPER**  
GEHEIMEN UIT HET KLUISJE

**Geen kunst aan!**

JENNIFER L. HOLM & MATTHEW HOLM



# BRUGPIEPER

GEHEIMEN UIT HET KLUISJE



Geen kunst aan!



UITGEVERIJ  
De Fontein

JEUGD

**Voor Myly,  
de avontuurlijkste mens ooit!**



## Die goeie ouwe middelbare school

**S**tel je een donkere theaterzaal voor.  
Uit een volgsplot straalt een felle licht-  
bundel.

Een eenzame microfoon broemt vol verwach-  
ting.

Zoom langzaam in op mij, Pippa, midden op  
het podium, zittend op een kruk.

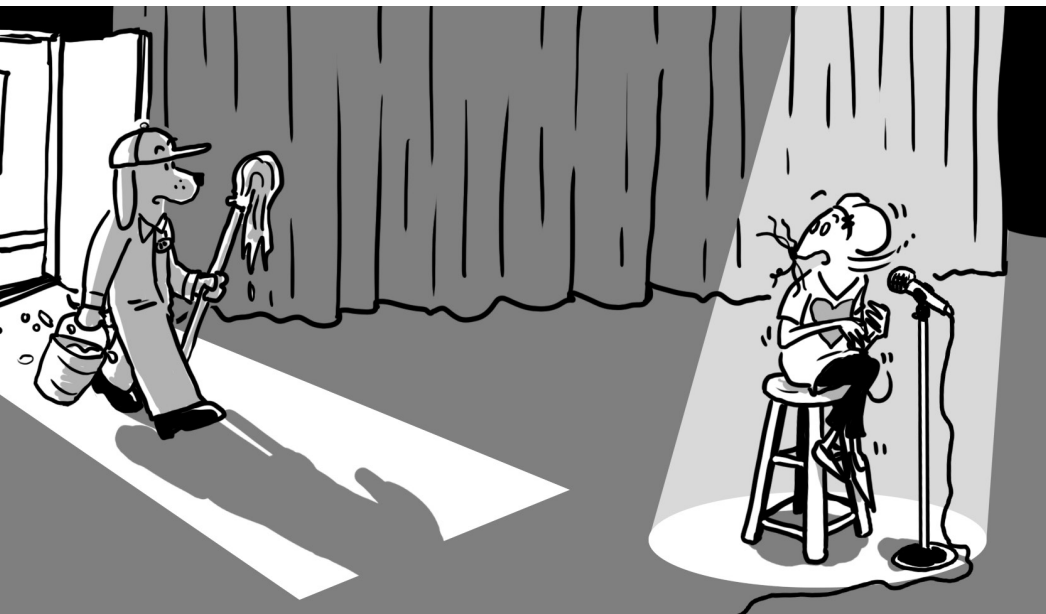
Ik buig naar voren en begin mijn monoloog.

‘Ik dacht dat de middelbare school opwin-  
dend zou zijn. Dat was het ook, zo’n drie weken.

Ach, wie hou ik voor de gek? Maak daar een week van. De waarheid was dat de middelbare school net zo was als de basisschool. Alleen met meer huiswerk en veel minder knutselprojecten. Het was saai. Er gebeurde nooit iets spannends.'

**KRAAK!**

Ik schrok me wild van een hard geluid achter het toneel. Piepend ging er een deur open, en de conciërge verscheen. Hij droeg een dweil en een roestige emmer vol vies, klotsend water. Hij deed het licht aan in de lege zaal.



Ik schaamde me dood en schoot van de kruk af. 'Sorry,' zei ik vlug. 'Ik had een tussenuur, dus ik dacht dat ik hier wel even kon chillen.'

Hij zuchtte en schudde zijn hoofd. 'Deze keer zal ik het door de vingers zien,' zei hij. 'Maar zorg ervoor dat ik je hier nooit meer tegenkom...'

Dat hoefde hij me geen twee keer te zeggen! Ik graaide mijn spullen bij elkaar en maakte me uit de voeten. Daar ging de vrijheid van expressie!



Hoe dan ook, wat betreft mijn kijk op de middelbare school...

Waarschijnlijk klinkt het alsof ik enorm overdrijf. Maar dat is echt niet zo! Van een schitterende nieuwe ervaring was het afgegleden naar een eindeloze aaneenschakeling van lessen, huiswerk en populariteitswedstrijden. (Op geen enkel onderdeel was ik succesvol.)

In een notendop was dit mijn leven:

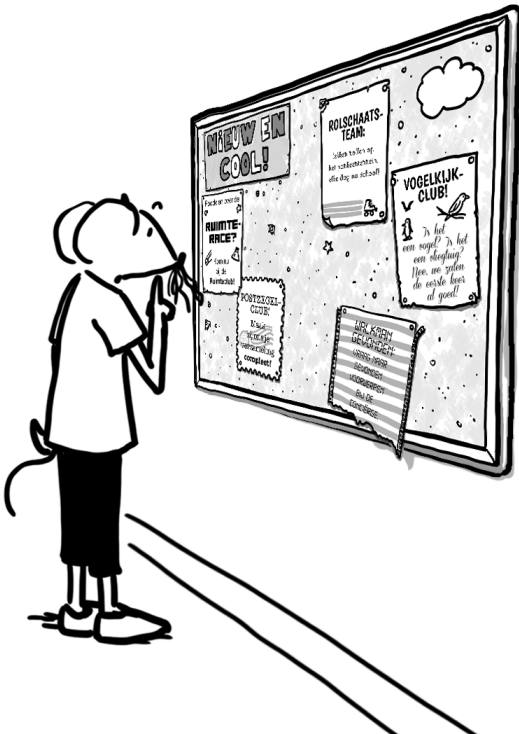
- 1. Stom kluisje?
- 2. Ranzige wc's?
- 3. Meurende gymkleren?
- 4. Te veel huiswerk?
- 5. Weerbarstige snorharen?



Kon ik maar gewoon mijn hielen lichten en verdwijnen naar een ver land vol avonturen.

In plaats daarvan slenterde ik door de schoolgang om op het 'Nieuw en cool!'-activiteitenbord te kijken. Het trieste was dat niet één ding op dat bord ook maar in de verste verte nieuw en cool was.

Serius, dezelfde vergeelde aanplakbiljetten die waarschijnlijk honderd jaar geleden waren opgehangen bij de oprichting van de school, hingen er nu nog. (Ik weet zeker dat een paar ervan nog getypt waren met een typemachine!)



# NIEUW EN COOL!

Roddelen over de



## RUIMTE- RACE?



Kom nu  
bij de  
Ruimteclub!



## POSTZEGEL- CLUB!

Maak  
bij ons je  
verzameling  
compleet!



## ROLSCHAATS- TEAM:

Lekker nollen op  
het parkkeenterrain,  
elke dag na school!



## VOGELKIJK- CLUB!



Is het  
een vogel? Is het  
een vliegtuig?  
Nee, we zaten  
de eerste keer  
al goed!

WALKMAN  
GEVONDEN:

VRAAG NAAR  
GEVONDEN  
VOORWERPEN  
BIJ DE  
CONCIËRGE.

De bel ging. De gangen stroomden vol met leerlingen die van klaslokaal moesten wisselen.

Het volgende blokuur had ik gym. Dat betekende dat ik moest voetballen. Niet mijn lievelingssport. Ik was voer voor de haaien!



Bovendien werd ik **altijd** als laatste gekozen, tenzij een van mijn vrienden aanvoerder was. Toen Felicia en Berry de vorige keer aanvoerder waren, kozen ze iedereen die ze konden vinden, behalve mij. Ik maak heus geen geintje!



IK KIES DAT  
JOCHE MET  
DE KIEPWAGEN.

IK KIES ZIJN  
KLEINE ZUSJE.



IK KIES DIE  
SCHOONMAKER  
DIE DE VUILNISBAK  
LEEGT.

IK KIES DE  
EEKHOORN DIE  
UIT DE VUILNISBAK  
EET.



HALLOOO?



Begrijp me niet verkeerd. Ik deed mijn best, maar... mijn best was niet veel soeps. (Hoewel ik nog steeds beter was dan een dolle eekhoorn! Denk ik...)

Op weg naar de kleedkamers kwam ik mijn beste vriend Hein tegen.

‘Hé, Pippa, ga je naar gym?’ vroeg hij.

‘Jij mag nooit meer raden,’ antwoordde ik.

In een oogwenk waren we allemaal omgekleeft en op het voetbalveld, en moesten we penalty’s nemen. (Dat betekende dat we geen teams gingen kiezen, hoera!)

Toen ik aan de beurt was, rende ik op de bal af en schopte hem uit alle macht weg. Het resultaat was dat ik de bal compleet miste en op het glibberigste stuk van het veld op mijn staart ging. Dat op zich was al erg genoeg. Maar in plaats van dat ik gewoon op mijn plek bleef liggen, **gleed** ik het hele veld over. Ik eindigde over de achterlijn, onder aan een helling.

Gelukkig werd mijn val gebroken door een enorme modderpoel.



Ik hoorde gekakel losbarsten. Snel zocht ik dekking, omdat ik dacht dat er een vlucht ganzen overvloedig die op mijn hoofd wilde poepen. Maar het was erger. Het kakelende geluid kwam van de populaire meisjes die me vanaf de zijlijn stonden uit te lachen.

Dat heb ik nou altijd. Als ik niet word ondergepoept door ganzen, word ik wel uitgelachen door de populaire kids.

Gelukkig kwam Hein om me overeind te helpen.

‘Het had erger gekund, Pippa,’ zei hij.

‘Hoe dan?’

‘Je elleboog is tenminste nog schoon.’

**Le modderige zucht.**





Mijn gymdocent kwam naar me toe om te kijken of ik nog heel was. Zodra ze ervan overtuigd was dat ik niets gebroken had, mocht ik me gaan omkleden.

Ik ploeterde het veld af. Elke stap die ik zette maakte een **sop-sop-soppend** geluid.



Eindelijk kwam ik bij school aan en kon ik de meisjeskleedkamer in. De warme stinklucht van zweet en voeten (of waren het zweetvoeten?) drong zoals gewoonlijk met een dreun mijn neus binnen.

Ik liet moddersporen na tot aan mijn kluisje en draaide aan het cijferslot tot ik de combinatie goed had.

Mocht je denken dat mijn gewone kluisje een lastpak is, dan ken je mijn gymkluisje nog niet.

Peggy en ik deelden samen het kluisje. Laten we zeggen dat het duidelijk was welk deel van wie was.



Ik was er vrij zeker van dat ik ergens achter al mijn spullen nog een schoon T-shirt had liggen. Het probleem was dat vooraan in het kluisje een oude waterfles klem zat tussen de zijwanden. Ik trok eraan.



VOLGENS MIJ HEB JE  
ZOJUUST EEN NIEUWE SPORT  
UITGEVONDEN, PIPPA.





[www.graphic-novels.nl](http://www.graphic-novels.nl)

Oorspronkelijke titel: *Babymouse. Tales From The Locker – School-Tripped*

Verschenen bij Random House Children's Books, een onderdeel van

Penguin Random House LLC, New York

Tekst © 2019 Jennifer L. Holm

Illustraties © Matthew Holm

Voor deze uitgave:

© 2019 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Marjolein Algera

Omslagafbeelding en illustraties: Matthew Holm

Omslagontwerp: Zeno

Grafische verzorging: Atelier van Wageningen

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5030 2 (e-book 978 90 261 5031 9)

NUR 283